

Fra Finansministeren har jeg modtaget Meddelelse om, at han i Landstinget har fremsat Forslag til Lov om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Forandringer i Grundloven.

Forhandlingen genoptoges.

Ellinger: Neppe 3 Døgn efter, at den Sag, der her foreligger til Behandling, er blevet Folketinget forelagt og dermed gjort bekendt for dets Medlemmer og for Offentligheden, sættes den, efter Konseilspræsidentens udtrykkelige Ønske, til Debat. Det er noget ret uhørt. Tingets højtærede Formand har vist en af alle interesserede meget paaskønnet Bestræbelse for at fremme dette Tings Arbejde, men det er dog altid sket saaledes, at der ikke kunde gøres nogen berettiget Indvending derimod ud fra den Betragtning, at der ikke blev givet Tingets Medlemmer tilstrækkelig Tid til med fornøden Grundighed at sætte sig ind i de forelagte Sager og faa Lejlighed til at drøfte dem indbyrdes. Den højtærede Konseilspræsident møder her frem med det vigtigste Forslag, som vel nogen Sinde har ligget paa Tingets Bord, og ønsker det behandlet saa at sige straks. Det har været Offentligheden meddelt, at Venstres Rigsdagsmænd og, saa vidt jeg ved, ogsaa dets Redaktører har været indkaldt allerede i September Maaned til Drøftelse af dette Spørgsmaal, og de har altsaa haft Lejlighed til at gennemtænke og drøfte Sagen i Kredse, der staar dem nær, men anderledes med os andre. Dette bevirker da, at vi ved denne første Behandling kun kan udtale os i al Almindelighed om Sagen og væsentlig kun om den tilfældige Løsning af Spørgsmaalet, om hvilken der her foreligger Forslag.

Den højtærede Konseilspræsident var, synes jeg, ikke ganske paa Højde med Situationen, da han ved Forslagets Fremlæggelse begyndte at polemisere. Det er noget ganske nyt, hvori han ikke bør have Efterfølgere, alene af den Grund, at Polemikken ikke kunde optages paa Stedet. Jeg skal nu ganske modstaa den Fristelse, der kunde være til at følge den højtærede Minister tilbage til Provisorietiden, da, som den højtærede Minister sagde, Landstinget hengemte nogle provisoriske Love i et Ud-

valg, hvor de saa blev liggende til Samlingens Slutning, og da, hvad den højtærede Minister aabenbart glemte, Folketinget henlagde andre provisoriske Love i et Udvalg og lod dem ligge der til Samlingens Slutning. Jeg skal, som sagt, modstaa Fristelsen hertil. Den højtærede Minister udtalte dernæst, at nu, da Forsvarsspørgsmaalet er bragt til Afslutning, maa vi gaa til en Løsning af Forfatningsspørgsmaalet. Det er nu min Mening, at der i nogle Aar bør være Ro her paa Rigsdagen om Forsvarsspørgsmaalet, men naar den højtærede Minister drager det frem paa denne Maade, nødes jeg til at sige, at den højtærede Minister dog maa vide to Ting, for det første, at det kan blive sat under Behandling med et lignende Formaal som, som da det radikale Ministerium satte det paa Dagsordenen, og dernæst, at det om nogle Aar atter vil komme til Debat paa Rigsdagen, da, som bekendt, baade den højtærede Finansminister og den højtærede Udenrigsminister og med dem andre Ministre ikke vil kunne forene det med deres Ære og deres Samvittighed at sidde som ansvarlige Ministre under en Forsvarsordning som den endelige, der efter disse Mænds bestemte Opfattelse, fremsat med al Personlighedens Styrke, udsætter Landet for den alvorligste Fare, baade derved, at den vilde være et Brud paa Landets Neutralitetspolitik, og derved, at den, om den skulde blive prøvet, let vilde medføre en frygtelig Katastrofe for vort Folk. Dette synes den højtærede Konseilspræsident i Øjeblikket at have overset.

Angaaende Spørgsmaal, der hører til Udenværkerne i den foreliggende Sag, skal jeg sige, at Højre — og det ud fra den højtærede Ministers Motivering — kan tiltræde, at Folketingets Valgperiode sættes til 4 Aar i Stedet for som nu 3. Vi kan ogsaa udtale os for, at Tilvejebringelsen af en Finanslov og en Tillægsbevillingslov sikres ved Afstemning indenfor den forenede Rigsdag, men dels maa da fremmede Spørgsmaal ikke kunne bringes ind paa Finansloven — og som bekendt er det nogle Gange forsøgt at løse almindelige Lovgivningsspørgsmaal ved Finansloven — og dels bør Forskellen mellem de to Tings Medlemsantal udlignes ved en forskellig Stemmevægt.

Vi maa tage bestemt Afstand fra Nedsættelsen af Valgretsaldere fra 30 til 25 Aar. Det er en særdeles god og fornøftig Foranstaltning, at den kommunale Valgret indtræder ved 25 Aars Alderen og den po-